

7 czerwca - Vestalia

7 czerwca to kolejne dłuższe święto w starożytnym Rzymie. Od tego dnia przez ponad tydzień obchodzone były Vestalia - uroczystość poświęcona bogini Weście.

Westa w mitologii rzymskiej była boginią ogniska domowego i państwowego, rzymski odpowiednik bogini Hestii z mitologii greckiej. Jedno z najważniejszych bóstw rzymskich. Jej obecność symbolizował święty ogień płonący w poświęconych jej ogniskach oraz świątyniach. Jego zgaśnięcie uznawano za zły zwiastun dla państwa.

Palenisko było czyszczone raz do roku, 1 marca (który to dzień był początkiem roku w kalendarzu rzymskim). Jego ostateczne wygaszenie nastąpiło w 394 r. n.e. na polecenie chrześcijańskiego cesarza Teodozjusza Wielkiego.

Świątynia Westy, pierwotnie umiejscowiona była (wraz z gajem) na stoku Palatynu, a obecnie znajduje się na Forum Romanum w Rzymie. Płonął w niej wieczny, reprezentujący samą Westę ogień, którym opiekowały się kapłanki-dziewice zwane westalkami.

Świątynia Westy miała nieco inny charakter niż reszta rzymskich świątyń. W szczególności nie była inaugurowana (konsekrowana przez augurów) i w związku z tym – ściślej rzecz biorąc – w ogóle nie była świątynią. W konsekwencji, na przykład, nie mógł się tam zbierać i obradować Senat.

7 czerwca, w pierwszym dniu Westaliów, otwierane było, po raz jedyny w roku, sanctum sanctorum świątyni Westy. Kobiety mogły wtedy składać ofiary.

Kult Westy miał rodowód praindoeuropejski. Jest to przypuszczalnie jedno z najstarszych bóstw europejskich.

Tradycja przypisuje wprowadzenie kultu Westy królowi Numie Pompiliuszowi. Jednak dokonał on prawdopodobnie tylko wprowadzenia kultu Westy jako bogini ogniska państwowego i wybudował odpowiednią świątynię. Sam kult ogniska domowego jest przypuszczalnie przedhistoryczny i przed Numą był uprawiany prywatnie przez poszczególne rodziny (familiae) i szczepy (gentes) italskie.